

Preek van 7 mei 2017 **Steven Barberien**
STEMHERKENNING

Mijn grootmoeder van moeders zijde woont nog zelfstandig ondanks haar hoge leeftijd. Haar huis staat een beetje afgelegen. Het ligt weliswaar prachtig, maar daarmee misschien ook minder veilig... en dus draait ze de deur op slot en doet ze het rolluik omlaag voor het donker wordt. Als ik dan nog op bezoek wil komen, klop ik op de deur of het rolluik en zodra ze aan de deur is, zeg ik: "Moe, 't is onze Steven hier!" De deur wordt opengemaakt...

Maar als iemand anders zou roepen of zeggen: "Moe, 't is onze Steven hier...", dan bleef de deur op slot. De stem is dan anders en wordt niet herkend.

Onze stem is zo eigen dat die vertrouwd klinkt voor wie ons kent, en vreemd voor wie niet met ons bekend is.

Deze vierde zondag van Pasen staat traditiegetrouw in het teken van roepingen. Over heel de wereld, in alle kerken wordt er gebeden om arbeiders voor het werk van de Heer. En achter elke religieuze roeping tot priester, broeder of zuster zit de stem van de Heer! Het is God zelf die mensen roept om Hem te dienen. Jezus riep zijn leerlingen bij zich, van achter hun netten vandaan. Ze volgden Hem op zijn woord, zijn stem. Die moet heel warm en vertrouwd hebben geklonken.

Nu, meer dan ooit, merken we, althans hier in Europa, dat er steeds minder roepingen zijn... Ik durf daar vragen bij te stellen... want God roept nog steeds mensen om alles achter te laten en net als Jezus dienstbaar te zijn aan Hem en de mensen.

Maar Gods stem is niet meer bekend. Jonge mensen herkennen die stem niet meer...

Ze hebben niet langer de spirituele bagage meegekregen van de oude verhalen van God met mensen. Misschien zijn ze wel onwetend dat God mensen roept...

Hoe kun je antwoord geven als je de vraag niet hoort, omdat de stem vreemd en onbekend is?

Ik heb nog een andere bedenking: vragen wij nog aan God dat Hij mensen roept? Bidden we daar nog voor? Vinden we het überhaupt nodig dat er priesters en religieuzen zijn in kerk en wereld? Indien ja, dan moeten we ze vragen aan God; Hij alleen roept!

Gods deur is voor ons niet op slot, maar hij is los. En als we onze stem laten horen, doet Hij voor ons open want Hij kent ons heel goed.

Dat ieder in de stilte van het hart, op deze vierde zondag van Pasen, spreekt tot Hem, zijn of haar stem laat horen... en vraagt dat Hij roept en ons werkers zendt om geloof, hoop en liefde te zaaien en te oogsten op de akkers van kerk en wereld.

Amen.